

Αριθμός 85/2011

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Συγκροτήθηκε από την Πρόεδρο Πρωτοδικών Μαρία Λιάνου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Απριλίου 2011, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων: 1) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, που εδρεύει στην Αθήνα, με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε», νόμιμα εκπροσωπούμενου, 2) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, που εδρεύει στην Αθήνα, με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε», νόμιμα εκπροσωπούμενου και 3) Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας, που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με τον διακριτικό τίτλο GRAMMO, νόμιμα εκπροσωπούμενης, που εκπροσωπήθηκαν από την πληρεξούσια δικηγόρο τους Ειρήνη Νικολάου.

Των καθών η αίτηση: 1) _____, κατοίκου _____, ιδιοκτήτη κοσμικής ταβέρνας με τον τίτλο « _____ », 2) του _____, κατοίκου _____, ιδιοκτήτη επιχείρησης καφετέριας, 3) _____, κατοίκου _____, ιδιοκτήτη επιχείρησης καφετέριας με την επωνυμία « _____ », 4) _____, κατοίκου _____, ιδιοκτήτη επιχείρησης καφενείου, 5) _____, κατοίκου _____, ιδιοκτήτη επιχείρησης καφετέριας, 6) _____, κατοίκου _____, ιδιοκτήτριας επιχείρησης καφε-ψησταριάς και 7) _____, κατοίκου _____, ιδιοκτήτριας επιχείρησης καφε-ουζερί, οι οποίοι δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο, ούτε εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η ένδικη αίτηση κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό 60/2011 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 2-3-2011 και κατόπιν αναβολής για την παραπάνω δικάσιμο.

Αφού άκουσε την πληρεξούσια δικηγόρο των αιτούντων, η οποία δήλωσε στο ακροατήριο ότι παραιτείται του δικογράφου ως προς τους δεύτερο έως και έβδομη των καθών η αίτηση

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι αιτούντες με δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου τους πριν το Δικαστήριο προχωρήσει στη συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης παραιτήθηκαν από το δικόγραφο της αίτησης όσον αφορά το δεύτερο έως και έβδομη των καθών η αίτηση, ως προς τους οποίους η αίτηση θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε (άρθρα 294, 295 παρ.1 και 297 ΚΠολΔ).

Όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 4964/17-2-2011 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Καρδίτσας Δημητρίου Τσιρώνη, ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 2^{ης}-3-2011, στην οποία και παραστάθηκε, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στον πρώτο των καθών. Αυτός, επομένως, που δεν εμφανίσθηκε στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα στη σειρά της, πρέπει να δικασθεί ερήμην. Το Δικαστήριο, ωστόσο, θα προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν και αυτός παρών.

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του ν.2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες (εισφορές) που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ.1, 47 παρ.1 και 48 παρ.1 του

ΜΕ
2-3-
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑΣ

και
το
ης
και
ότι
ης
η,
αι
αι
ν.
ιν
ά
η
ν
»
;
/
/
ι
ι
ι

Ν.2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.α. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το Ν.2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στο δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά κι όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. Ειδικότερα κατά το άρθρο 49 του ίδιου νόμου όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών, είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν σύμφωνα με τα άρθρα της συλλογικής διαχείρισης του Ν.2123/1993(54 και 58). Κατά το ίδιο άρθρο, η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ αφενός μουσικών και τραγουδιστών (50%) και αφετέρου των παραγωγών (50%). Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (άρθρ.55 παρ.1 στοιχ.Β', το οποίο, βάση του άρθρου 58 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων) και τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται τα ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθάριστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα

αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56 παρ.1 και 2 του ίδιου νόμου, αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Περαιτέρω ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος κατά το νόμο ασκεί υποχρεωτικά στο όνομά του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών-εκτελεστών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο και την προσωρινή επιδίκαση μέχρι και το μισό ποσό της αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που είναι μέλη του, η επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49 παρ.1 εδ.δ' του Ν.2121/93, η οποία παρέχει στο δικαστήριο που καθορίζει την εύλογη αμοιβή και την εξουσία να ορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και συνεπώς ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν.2121/93, επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Εξάλλου ο Ν.2121/1993 στο άρθρο 55 παρ.2 καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με την απόδειξη της νομιμοποίησης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων ή την είσπραξη αμοιβών όσο και για τη δικαστική προστασία έργων. Σύμφωνα με αυτό τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα, για τους οποίους ή για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν αυτή την εξουσία. Το τεκμήριο είναι μαχητό και όταν γίνεται επίκληση του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλει την εύλογη αμοιβή, ο αντίδικος μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη (βλ. για τα παραπάνω Μον.Πρ.Αθ.1062/2002, Μον.Πρ.Θεσσαλ.29362/2002 αδημ.,

686 επ.του ΚΠολΔ) και είναι ορισμένη, περιέχουσα όλα τα αναγκαία για τη πληρότητα του δικογράφου της στοιχεία, εφόσον οι αιτούντες επικαλούνται το παραπάνω αναφερόμενο τεκμήριο του άρθρου 55 παρ.1 εδ.α του Ν.2121/1993 για όλα τα έργα των κατονομαζόμενων στην αίτηση ημεδαπών και αλλοδαπών δικαιούχων, των οποίων γίνεται και δειγματοληπτική αναφορά σ' αυτήν, όπου ενδεικτικά αναφέρονται και αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με τους οποίους επικαλούνται ότι συνήψαν συμβάσεις αμοιβαιότητας και δεν απαιτείται να αναφέρονται σ' αυτήν όλοι οι ημεδαποί και αλλοδαποί δημιουργοί και τα έργα τους, οι συγκεκριμένες συμβάσεις αμοιβαιότητας, η συγκεκριμένη ημέρα και ώρα που χρησιμοποίησε ο καθού στο κατάστημά του μουσικό ρεπερτόριο. Είναι δε νόμιμη, θεμελιούμενη στις προαναφερθείσες διατάξεις του Ν.2121/1993, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 450 επ., 728, 729, 731, 732 ΚΠολΔ. Συνεπώς πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω κατ'ουσίαν.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα αποδείξεως Σωτηρίου Ζανιά, που εξετάσθηκε νόμιμα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και από όλα τα έγγραφα που με επίκληση προσκομίζουν οι αιτούντες πιθανολογήθηκαν τα εξής: Οι αιτούντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ.4 του ως άνω νόμου (2121/1993) και δη ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ο τρίτος για τις δισκογραφικές εταιρίες-παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων ο καθορισμός, η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Σ' αυτούς έχει ανατεθεί από τα μέλη τους μουσικούς, τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων για το σύνολο του ρεπερτορίου τους, νομιμοποιούμενοι κατά τεκμήριο να ενεργήσουν δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο της διαχείρισης τούτων, προσκομίζοντας τους πίνακες των μελών τους, εφόσον δηλώνουν ότι έχουν αυτή την εξουσία. Στα πλαίσια των άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων τους συνέταξαν οι αιτούντες από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ.3 του ν.2121/93) στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής

κυκλοφορίας εφημερίδες «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» (15.9.2000), «Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» (14.9.2000) και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (14.9.2000), κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική δεν είναι απαραίτητη αλλά χρήσιμη για τη λειτουργία τους, όπως είναι τα εστιατόρια, καφενεία κλπ η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος. Έτσι για στεγασμένους χώρους μέχρι 100 τ.μ η αμοιβή αυτή είναι 146,74 ευρώ, για στεγασμένους χώρους από 101 μέχρι 200 τμ η αμοιβή αυτή είναι 190,76 ευρώ κ.ο.κ, ενώ για τους υπαίθριους χώρους το 50% των άνω ποσών και τέλος για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 7 μήνες το 70% των άνω ποσών και για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες το 50% των άνω ποσών. Μέσα στο έτος 2003 οι αιτούντες συμφώνησαν και συνέταξαν από κοινού νέο αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ.3 του ν.2121/93 στο κοινό, με τη δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2.5.2003), «ΑΥΓΗ» (6.5.2003) και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ»(2.5.2003), κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό πρόκειται για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική δεν είναι απαραίτητη αλλά χρήσιμη για τη λειτουργία τους, όπως είναι τα εστιατόρια, καφενεία κλπ., η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε συγκεκριμένο ποσό ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος. Έτσι για στεγασμένους χώρους μέχρι 50 τ.μ η αμοιβή αυτή είναι 100 ευρώ, για στεγασμένους χώρους από 51-100 τ.μ η αμοιβή είναι 150 ευρώ, για στεγασμένους χώρους από 101-200 τ.μ η αμοιβή αυτή είναι 200 ευρώ, για στεγασμένους χώρους από 201-300 τ.μ η αμοιβή αυτή είναι 250 ευρώ, για στεγασμένους χώρους από 301-400 τ.μ η αμοιβή αυτή είναι 310 ευρώ κ.ο.κ, ενώ για τους υπαίθριους χώρους το 50% των άνω ποσών και τέλος για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 7 μήνες το 70% των άνω ποσών και για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες το 50% των άνω ποσών. Στις κατηγορίες αυτές υπάγονται και επιχειρήσεις που

Καθορίζει το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλλει ο πρώτος των καθών στους αιτούντες για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε στο κατάστημά του για τα έτη 2007, 2008, 2009 και 2010 στο ποσό των τριακοσίων δέκα (310) ευρώ, πλέον ΦΠΑ 23% για το κάθε έτος.

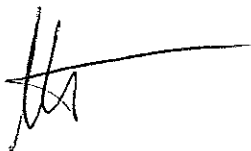
Καθορίζει ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50% ποσοστό 25% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές.

Υποχρεώνει τον πρώτο των καθών να προσκομίσει στους αιτούντες καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2007, 2008, 2009 και 2010.

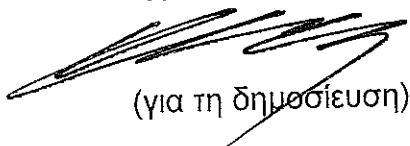
Καταδικάζει τον πρώτο των καθών η αίτηση στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων τα οποία καθορίζει σε τριακόσια (300) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Καρδίτσα στις ~~26 Απριλίου 2011~~

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

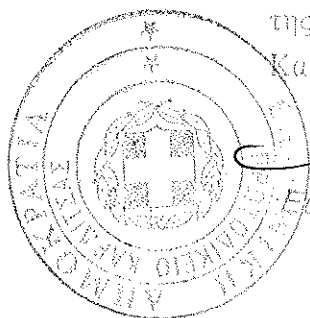
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

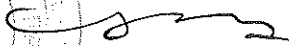

(για τη δημοσίευση)

Ακριβές αντίγραφο το οποίο
θεωρήθηκε για τη νόμιμη σήμανση
και την έκδοσή του κατά τη σειρά
της Παραγγελίας

Καρδίτσα 20-12-2011
Η Γραμματέας

Ευαγγελία Σούφλα

